

REUNION

2004
5

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO · ROČNÍK XXVII

„ KŘESŤANSTVÍ - MILOSRDENSTVÍ - RYTÍŘSTVÍ “

**J.E. HRABĚ JAN JOSEF IV. DOBRZENSKÝ Z DOBRZENICZ
3. VELKOPŘEVOR ČESKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ**

SLOVO NOVÉHO VELKOPŘEVORA ČESKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ...

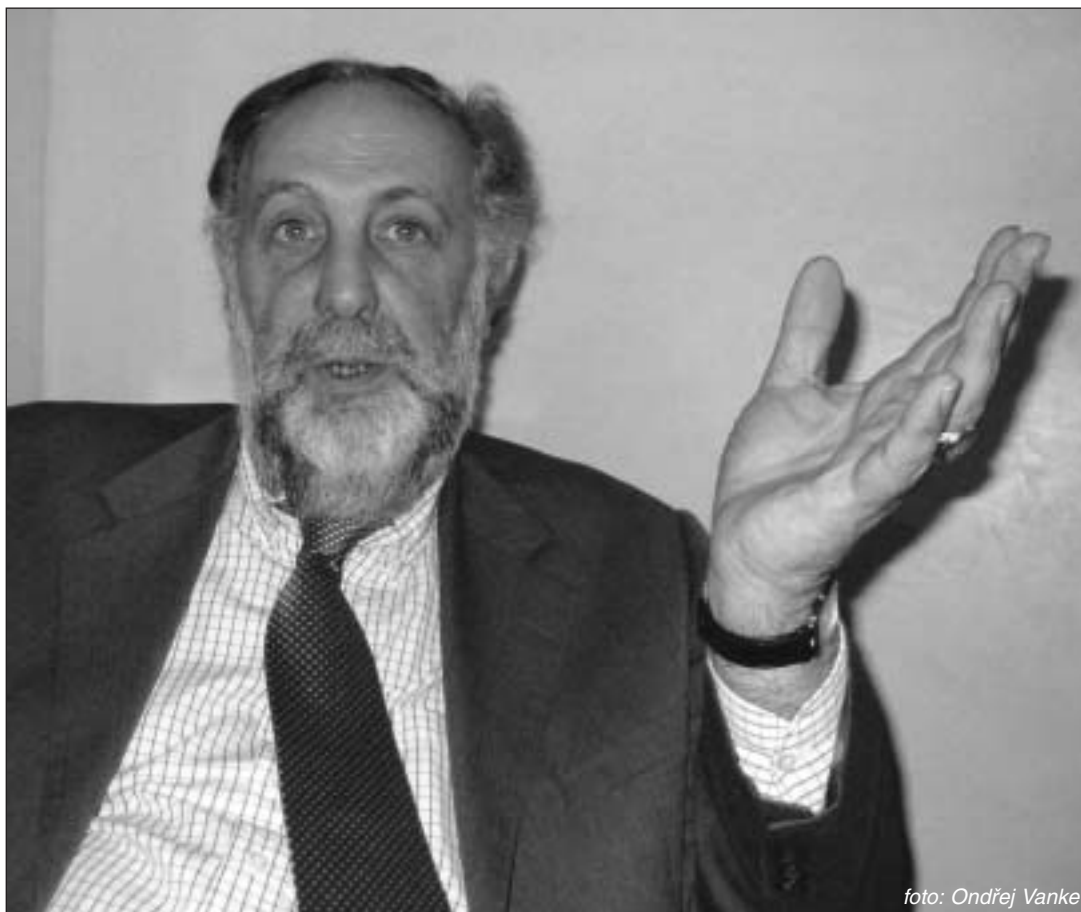

foto: Ondřej Vanke

J.E.hr. Jan IV. Dobrzenský z Dobrzenicz, GCLJ je členem Řádu sv.Lazara od r.1976

Drazí spolubratři a spolusestry,

Českému velkopřevorství se tento týden (24.-27.11.2004, pozn. red.) dostalo cti přivítat velmistra Vojenského a špitálního Řádu svatého Lazara jeruzalémského,JKV prince Charles-Philippe d'Orléans, vévodu z Anjou. Náš velmistr přijel obnovit dávné historické vazby a důležitost našeho velkopřevorství byla demonstrována i přítomností jeho nejbližších zástupců.

Na velmistrovu žádost jsem přijal jmenování na post velkopřevora a příslibil jsem svou věrnost jak jemu, tak i královskému domu Francie. V nově nastalých podmínkách celého Řádu tak učiní i celé naše velkopřevorství. I nadále zůstaneme příkladem motto Křesťanství - Dobročinnost – Rytířství (Christianity-Charity-Chivalry), se kterým nikdo nebude moci soupeřit.

Abychom byli schopni dosáhnout našich cílů, setkám se s novými činovníky Velké Rady a seznámím je s hlavními cíly, které mi velmistr uložil. Tyto úkoly musí být splněny. Celý Řád je založen na principu poslušnosti, a právě tento princip zde v nedávné době chyběl. Jako velkopřevor zde budu zastávat autoritu velmistra a žádám každého člena Řádu, aby ostražitě dbal toho, aby byla tato autorita respektována.

Žijeme v moderním světě, kde tradiční hodnoty mají stále své místo. Jediný rozdíl od minulosti je ten, že se věci dějí dříve a rychleji. A my se musíme přizpůsobit. Na základě svých osobních i profesních zkušeností zamýšlím vést činnost Řádu dle obchodních pravidel. Všechno naše konání se musí dít profesionálně.

Společně připravíme projekty, jim příslušné rozpočty a vytyčíme konkrétní zodpovědnost. Tak budeme moci dostát svým závazkům jako občanů České republiky, stejně jako rytířů sv. Lazara.

Naše vlast je příliš malá, než aby si mohla dovolit luxus dvou svatolazarských Řádů. Mým prvořadým cílem je sjednotit České velkopřevorství v jeden celek. Tento proces možná bude vyžadovat nepříjemná rozhodnutí, ale musí proběhnout. Apeluji na každého, kdo by se chtěl bránit sjednocování, nebo jiné činnosti velkopřevorství, aby tak nečinil.

V předstihu se omlouvám komukoli, kdo by cítil, že jej znevažuji.

Naším velkým úkolem je přivést do Řádu mladé a připravovat tak další generace. S příchodem našeho nového velmistra a s ním i svěžího elánu do Řádu, i já plánuji učinit změny, až k tomu bude vhodný čas.

Drazí bratři a sestry, srdečně Vám děkuji za Vaši důvěru a těším se na společnou práci se všemi našimi členy. Při této příležitosti připomínám, jak důležité je být vděční našim předchůdcům. Tito vynikající a oddaní členové Řádu mají v našich srdcích důležité místo. Rád bych zde vzpomněl našeho drahého spolubratra Václava hraběte Bořka-Dohalského. Rovněž na úsilí Karla knížete Schwarzenberga, Radslava hraběte Kinského z Wchynic a Tetova a Ferdinanda rytíře Menčíka z Menštejna. Bez jejich oddanosti a pilné práce za celé dlouhé roky bychom nebyli ničím.

„Atavis et Armis!“

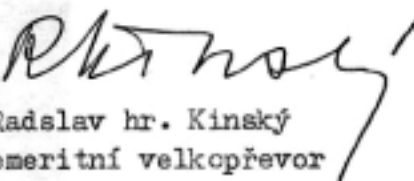
Jan hrabě Dobrzenský z Dobrzenicz
překlad Jan Beránek, AChLJ

Dr. RADSLAV KINSKÝ

S velikou satisfakcí jsem obdržel zprávu, že nový Velmistr našeho řádu jmenoval Jana hraběte Dobrženského z Dobřenic mým nástupcem ve funkci Velkopřevora v zemích koruny svatováclavské. Je to jistě volba moudrá a lze jen uvítati, že náš spolubratr Jan tuto funkci přijal. Srdečně mu k tomuto jmenování blahopřejeme a věříme, že nalezne podporu u všech poctivých členů našeho ČVP. Spokojené prožití svátku vánočních a hojnost Božího požehnání v novém roce 2005 Vám vyprošuje

Radslav hr. Kinský
emeritní velkopřevor

SLOVO PŘEVORA, OTCE BISKUPA FRANTIŠKA LOBKOWICZE

Milé sestry a bratři, drazí přátelé !

Zdravím vás všechny, členy Řádu svatého Lazara Jeruzalémského. Rád vzpomínám na slavnostní chvíli kdysi před 4 roky, kdy jsem byl v kostele sv. Havla v Praze přijat do našeho společenství a přijal řádové insignie. Tehdy hlavní celebrant otec arcibiskup Karel Otčenášek prohlásil: „jednou to po mně převezmeš“. Velmi si vážím moudrého vedení a citlivého vedení otce arcibiskupa a vím, že se od něj budu dlouho učit. Dnes nastal čas, kdy se jeho prognóza plní. Věk a zdravotní stav mu už nedovoluje dále se aktivně zúčastnit života řádového společenství. A tak mě nezbyvá nic jiného, než s velkou pokorou přijmout úřad, který zavazuje. Je pravdou, že jsem se doposud aktivně nepodílel na řádovém životě, ale to neznamená, že nejsem informován o dění v řádu. E-mailová pošta je velký vynález a tak jsem mohl sledovat vaši diskuzi nad stanovami, prožívat společně s vámi vaše starosti i obavy.

Nejednou jsem pak o tom všem hovořil jak s otcem arcibiskupem, tak i se zvěčnělým dobrým přítelem hr. Václavem Bořkem-Dohalským. Naposledy jsme seděli spolu v budově semináře asi tři týdny před jeho neočekávanou smrtí. Dnes má naše velkopřevorství nového velkopřevora - a já vyprošuji v modlitbách hr. Janu Dobrženskému hodně darů Ducha svatého a síly stát v čele těch, kteří se svým zasvěcením dávají do služeb bližnímu, neboť to je zcela určitě pravý projev rytířství v rámci křesťanské lásky. S pokorou a vědomím svých nedokonalostí přijímám úřad duchovního převora a doufám, že s pomocí Boží budu schopen vtiskovat řádu svatého Lazara Jeruzalémského toho ducha, kterého má mít.

Dovolte závěrem citovat svatého Pavla v závěru 2. listu Korintánům. Nakonec bratři: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s Vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením. (2Kor.13,11)

Boží požehnání, radost z narození našeho Pána Ježíše Krista, úspěšný další rok spásy Vám všem přeje

+ František Václav Lobkowicz
biskup ostravsko-opavský
a nyní též duchovní převor
Řádu svatého Lazara Jeruzalémského

KAPITULA ČESKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ 2004

V sobotu 27. listopadu 2004 se uskutečnila kapitula Českého velkopřevorství v Litoměřicích. Jejím konání se zúčastnil 49. velmistr Řádu, JKV princ Charles-Philippe d'Orléans, vévoda z Anjou, předseda Řádové vlády JE John Kerry Keane s manželkou, Velký kancléř JE hr. Philippe Piccapietra, Velký špitálník dáma Ute Harms a JE. Wolfgang Breithenthaler, delegát velmistra pro Střední a východní Evropu. S touto delegací měli možnost jednat již v předchozích dnech někteří činovníci Českého velkopřevorství.

Po úvodní modlitbě byl doplněn program o dodání dalších bodů (personální záležitosti) a zároveň v souladu s mezinárodními zvyklostmi odsouhlaseno právo hlasovat pro ty členy ČVP, kteří budou na následující investituře pasováni na rytíře. Úvodní referát o aktuální mezinárodní situaci přednesl předseda Řádové vlády, který zároveň zdůraznil, že důležitá je budoucnost Řádu, naplněná aktivní charitativní činností a ekumenickým křesťanstvím, radostí a aktivitou mladých lidí, kteří jsou potřební v každé národní jurisdikci. Zprávu o činnosti kancléře a ČVP následně přednesl chev. Ondřej Vanke. Zde byly zdůrazněny hlavní body, které ČVP od konání minulé kapituly ovlivnily – od generální kapituly v Torontu až po volbu nového velmistra v Orléans, na domácím poli pak úmrtí kancléře Václava Bořka-Dohalského, situace, která vznikla po jeho odchodu a vyvrcholila rezignací JE velkopřevora k 1. listopadu. Poté následovala informace špitálního, přednesená chev. Daliborem Stejskalem a cfr. Josefem Hellerem. Těžiště referátu bylo o hospici, informováno bylo i o všech dalších aktivitách Řádu a LPS na poli charitativním. Zpráva o hospodaření a revizní zprávu přednesli chev. Jan Štván a dáma Jana Tetourová.

Poté přikročil velmistr k dalšímu bodu programu a v souladu s tradicí a zvyklostmi oznámil složení nové administrativy Českého velkopřevorství. Jako nového velkopřevora jmenoval JE hr. Jana Dobrzenského, duchovním převorem pak JE biskupa Františka Lobkowicze. Dalšími činovníky velkopřevorství se stali chev. Ondřej Vanke jako kancléř a bailiv, chev. MUDr. Vladimír Stibor jako špitálník, csr. Ivana Hejčová – almužník a cfr. Petr Řehoř jako kapitulář. Členy Velké rady jsou z titulu své funkce velitelé komend a delegací. Pro Prahu a Středočeský kraj byl jmenován chev. MUDr. Kamil Kalina, pro Moravskou komendu chev. RNDr. Ivan Koláčný. Velitelem Severočeské delegace se stal chev. Miroslav Šantin. Výhledově se počítá se vznikem Plzeňské komendy a delegace ve Rtišovicích. Jmenování činovníci složili do rukou velmistra slib vykonávat svůj úřad čestně, poctivě, nezištně a odpovědně.

Po společném obědě pokračoval program dalším řešením personálních záležitostí, k nimž se musí vrátit nová Velká rada.

Kapitula jednala o obsáhlých úpravách stanov dle předem předložených návrhů a usnesla se:

- v souladu s mezinárodními zvyklostmi znovu zavést základní hodnotu MLJ,
- v souladu s usnesením Kapituly 2003 formulovala text úpravy, jimž bylo přiznáno hlasovací právo na kapitule ženám (od hodnosti dámy výše),
- upravit článek stanov, hovořící o tom, že na kapitulu mají přístup pouze muži v hodnosti rytíře a vyšší ve prospěch přístupu všech mužů a žen všech hodností,
- přijala návrh na možnost zplnomocnění (předání hlasu) na kapitule pro nepřítomné členy ČVP,
- nepřijala návrh na zřízení hlasování formou per rollam.

Závěrečná část programu se odehrávala v sekcích, které se (podle Strategie ČVP do r. 2005) setkaly a jednaly o záležitostech organizačně-finančních, duchovně-kulturních a charitativně-špitálních. Závěry budou oznámeny na jiném místě.

Pak již následovaly pouze organizační záležitosti ohledně nejbližších akcí (předvánoční koncert 17. prosince), předběžné oznámení termínu příští kapituly (počátek října 2004) a investitury (září na společném setkání národních jurisdikcí v Mariazell) a po společném přesunu do katedrály sv. Štěpána jsme zahájili naší investituuru, celebrou otcem biskupem Josefem Kouklem.

Velmistr OSLJ přijal do Řádu jako členy cfr. Bc. Alana M. Uhuru, Ing. Antonína Schauera a JUDr. Markétu Čermínovou a povýšil csr. Ivanu Hejčovou na CLJ a Rev. Jaroslava Kratku na ChLJ. Pasování na rytíře byli Ing. arch. Miroslav Řehoř, MUDr. et PhDr. Kamil Kalina a Doc. MUDr. Vladimír Stibor. Do hodnosti kaplana jurisdikce byl povýšen P. Kornel Baláž, mitrofornej protojerej řeckokatolické církve. Chev. MUDr. Vladimír Němec, velitel LPS byl povýšen do hodnosti KCLJ. V závěru ceremonie pak převzal cfr. Michal Olekšák, šéfredaktor Reunionu, záslužný kříž MMLJ.

V závěru zbývá poděkovat všem přítomným za účast, přijímaným a povyšovaným popřát mnoho zdaru v řádovém životě. Velké poděkování si zaslouží všichni organizátoři. Považujeme tuto kapitulu za šanci k vykročení na novou cestu našeho velkopřevorství, věnovanou službě, spolupráci s mladými lidmi, plnou pokory a odhodlání k užitečné práci.

**Ondřej Vanke, KCLJ
kancléř a bailiv ČVP**

DOPIS NOVÉHO ŠPITÁLNÍKA

Vážené spolusestry, vážení spolubratři !

Dovoluji si Vám oznámit, že jsem byl JKV velmistrem Řádu sv.Lazara jmenován na řádové kapitule v Litoměřicích špitálníkem ČVP. Můj životopis bude jistě publikován v příštím čísle Reunionu. Na základě sdělení kancléře ČVP, zprávy bývalého špitálníka a krátkého jednání skupiny pro špitální, charitativní činnost a LPS na kapitule bych chtěl plánovanou činnost shrnout do několika odstavců.

Hospic Štrasburk zůstává největší špitální aktivitou i nadále. Koncem kalendářního či fiskálního roku očekávám zprávu o počtu klientů a hospodaření, pokud již byla určena orgány hospice k zveřejnění. Za úvahu by stála změna názvu hospice - název Štrasburk upomíná spíše na hostinec či nevěstinec, než na souvislost s Řádem sv. Lazara. Organizační propojení s Hospicem sv.Lazara v Plzni je otázkou budoucnosti. Dobrá je myšlenka hospice pro neonkologické terminální stavy a AIDS. Jednání o využití budovy sester Alžbětinek v Kadani, či nemocnice v Měšicích by mohlo jít tímto směrem.

Projekt Komunitního centra ve Rtišovicích u Milína, předkládaný JUDr. Pavlem Kavinkem, je velmi prospěšný a členy skupiny je očekáván s nadějí. Poskytnutí útulku a obživy bývalým chovancům dětských domovů (zvl. Hory sv. Kateřiny), kteří po 18 roce věku domov nemají, je skutek milosrdenství, hodný veškeré podpory. Plánovaný pobyt v tomto domě na půli cesty má být 2 roky.

Činnost LPS pod vedením MUDr.Vladimíra Němce, KLJ včetně ustavení záchranářského družstva je třeba rozvinout i v dalších komendách. Pro lepší organizaci špitální a charitativní činnosti ČVP doporučujeme v pražské a moravské komendě vybrat jednu osobu pro pružnější spolupráci se špitálníkem. Plánovaná komenda litoměřická či plzeňská by pak vybrala další 2 osoby. Mohu slíbit častější návštěvy míst našich aktivit.

Čekám na Vaše další návrhy a těším se na budoucí spolupráci. S pozdravem ATAVIS ET ARMIS zůstávám Váš

doc.MUDr.Vladimír Jan Stibor CSc KLJ, špitálník ČVP

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Každý člen rytířského řádu musel vždy v historii být schopný uhradit náklady, které vznikly jeho přijetím a členstvím ve společenství ostatních rytířů – mít svůj vlastní zbroj, koně, brnění. Jednou z důležitých povinností každého člena je také dnes pravidelné a včasné placení členských příspěvků. I to je jedním z projevů vztahu k našemu Řádu. Mnohé z vás jistě překvapilo sdělení csr. Ivany Hejčové, CLJ o tom, že naši členové dluží do pokladny ČVP takřka 180 tisíc korun. Za členy stále vykazujeme i spolubratry, kteří naposledy zaplatili v r. 1998...

K tomuto problému se musíme nějak postavit, protože není nadále možné (i s ohledem na přechod na podvojný účetnictví) s sebou takový dluh nést. Od r. 2005 budeme muset za každého registrovaného člena našeho Řádu odvést 65 euro a jsme si vědomi, že nebudeme moci běžně dotovat ty, kteří se svým povinností dlouhodobě vyhýbají.

Velká rada proto stanovila **členský příspěvek na r. 2005 ve výši 3.500 korun**. Zahrnuje uhrazení mezinárodního příspěvku (65 eur), zasílání zpravodaje Reunion, adresář 2005 (bude vydán v březnu) a příspěvek na správu velkopřevorství. V letošním roce budeme očekávat **uhrazení příspěvku i od našich duchovních**.

Pouze v odůvodněných a ojedinělých případech bude možné – po domluvě s příslušným velitelem komendy – snížit členský příspěvek na ekvivalent 65 eur. V případě, že někteří členové nebudou moci zaplatit, může za ně převzít tuto povinnost jejich komenda.

Členské příspěvky uhradte csr. Ivaně Hejčové, CLJ do 30. června tr. Ti, kdo nezaplatí, budou po dvou letech neplacení automaticky převedeni do kategorie „neaktivních" členů se všemi důsledky, tj. ztráty práva hlasovat, být povýšen apod.

Ivana Hejčová, CLJ, almužník
Ondřej Vanke, KCLJ, bailiv

PRINC CHARLES-PHILIPPE D'ORLÉANS MÁ ČESKÉ KOŘENY

Nedávná volba 49. velmistra svatolazarského řádu vynesla na světlo světa velice blízké rodinné vazby mezi rodem Dobrzenských z Dobrzenic a královským rodem Francie.

Můj praděd, Jan Václav IV. Dobrzenský z Dobrzenic (1841-1919) měl několik dětí, které se narodily a vyrostly na chotěbořském zámku. Jan Josef III, můj děd, Jan Maxmilián, můj otec, i já, Jan Josef IV. jsme všichni zůstali spjatí s naší vlastí v dnešní České republice.

Jan Václav IV. měl rovněž dceru Alžbětu (1875-1951). Ta se provdala za dědice brazilského trůnu, prince Pedra Alecantra Orleans-Braganza, a žili se svými pěti dětmi v exilu v Normandii. V době mezi dvěma světovými válkami trávili bratraci mého otce vždy měsíc ročně v Chotěboři a můj otec se svými sestrami pravidelně navštěvovali Normandii. Naše tetička Eliška velmi přísně dbala na to, aby si její děti byly vědomy svého českého původu.

Jejich nejstarší dcera Isabella (1911-2003), babička prince Charlese-Philippa, se provdala za J.K.V. prince Henri d'Orléans, hlavu francouzské královské rodiny, též zvaného hrabě pařížský. Předchozí hrabě pařížský byl přímý potomek francouzského krále Ludvíka-Philippa a dědic trůnu.

Oba měli mnoho dětí a členové Řádu se seznámili se třemi mými bratraci, kteří jistě stojí za pozornost. Henri III. hrabě pařížský, současný dědic trůnu a strýc Charlese-Philippa, Jacques vévoda d'Orleans a jeho dvojče Michel vévoda d'Evreux, což je otec Charlese-Philippa a člen Řádu již po několik desetiletí.

Naše rodina odešla do exilu v roce 1948 a naše teta Eliška nám poskytla útočiště v Normandii až do roku 1951, kdy jsme emigrovali do Kanady. A když jsem v roce 1966 přijel do Francie, přijali mě strýc s tetou jako vlastního syna a za to jsem jim podnes vděčný.

Prince Charlese-Philippa znám od jeho narození a jeho otec, strýcové a tety jsou nejlepšími z mých přátel a všichni jsou si vědomi svých českých kořenů. Po Sametové revoluci nás podněcovali k návratu do Chotěboře a následně i doprovázeli.

Kéž tedy vědomí toho, že princ Charles-Philippe má kořeny v naší vlasti, posiluje naší oddanost a věrnost k němu jakožto našemu velmistroví.

Jan Josef IV hr. Dobrzensky z Dobrzenic

JEŽÍŠOVA CESTA NA GOLGOTU ZAČALA V BETLÉMĚ

„Nastal nám čas přeradostný, zpíváme křesťané...“ Vánoce jsou svátky radosti, pokoje a lásky. Ano, ale ne proto, že se těšíme na dny volna, na rodinu a dárky. Je škoda, že často vnější projevy zastíní samotnou podstatu Vánoc. V Krédu vyznáváme: „On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe, skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“

Proč se Bůh musel stát člověkem? Jaký to má smysl? Nemohl při své všemohoucnosti zařídit naše spasení jinak? Abychom to pochopili, musíme se zeptat Židů, našich starších bratří, proč se musely přinášet oběti za hříchy. A když se zeptáme takového vzdělaného Žida, jakým byl apoštol Pavel, dozvíme se, že to byly zástupné oběti, které jakoby klestily cestu na Golgotu, kde měl být obětován Beránek Boží Ježíš Kristus. „V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí.“ (Žd 10,1) „Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť...“ (Žd10,12)

Na jiném místě podobně: „A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.“ (1K15,21-22)

Proto se Ježíš narodil, aby mohl tuto oběť za hříchy světa podstoupit: "Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa." (J 1,29) Nikdy úplně nepochopíme tento akt Boží lásky. Můžeme jej však přijímat a žít v jeho plnosti.

Škoda, že se z Vánoc staly svátky jídla a pití. Škoda, že se koledy staly otravnou kulisou supermarketů. Škoda, že pro mnohé je účast na půlnoční jenom součástí tradice, která jaksi patří ke koloritu Vánoc. Škoda, že... Ne, už dost! „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ (Lk 2,14)

Díky Bohu za každého, kdo se nejenom dnes přidal ke zpěvům andělů, kdo otevřel své srdce Boží milosti, aby se i v něm narodil Spasitel Kristus Pán.

Rev. Jaroslav Kratka, ChLJ

VRCHOLNÍ PŘEDSTAVITELÉ ŘÁDU SV. LAZARA

Po volbě 49. velmistra OSLJ, JKV prince Charles-Philippe d'Orléans, vévody z Anjou je jím postupně jmenována nová Řádová vláda (Grand Magistery).

Jejími členy byli doposud ustaveni:

Velký kancléř	JE hr. Philippe Piccapietra, GCLJ
Velký sekretář	chev. Aaron Kiely, KCLJ
Velký špitálník	dáma Ute Harms
Velký maršál	JE Marcus Herpers, GCLJ

Vizitátor pro Střední a Východní Evropu

JE konzul Wolfgang Breithenthaler, GCLJ
JE John Kerry Keane, GCLJ

Předseda Řádové vlády

Pobočníkem JKV velmistra byl jmenován chev. Fokker van Crayestein van Rengerskerke, KLJ

Členy Řádové vlády jsou z titulu své funkce představitelé národních jurisdikcí:

Austrálie	JE Ray Bagdonas, GCLJ, velkopřevor
Anglie a Wales	Rt. Hon. Robert W. Shirley, 13. hrabě Ferrers, PC, GCLJ, velkopřevor
Belgie	JE Philip Verhoeven, GCLJ, velkopřevor
Česká rep.*	JE hr. Jan Dobrzenský z Dobrzenic, velkopřevor
Chorvatsko	JE Kajetan Knesaurek, GCLJ, velkopřevor
Dánsko	JE baron Bernhard Schaffalitsky de Muckadell, GCLJ, velkopřevor
Francie	JE plk. Philippe Jourdain, GCLJ, velkobailiv
Irsko	JE Bernard Barton, GCLJ, velkopřevor
Itálie	JE hr. Paolo Vandelli-Bulgarelli, komtur
Lichtenštejnsko	chev. Markus M. Hasler, KCLJ, komtur
Man	chev. Aaron Kiely, KCLJ, komtur
Maďarsko	JE velvyslanec Laszlo von Deak, GCLJ, velkopřevor
Německo	JE kněžna Tatiana von Metternich-Winneburg, GCLJ, velkobailiv
Nizozemsko	JE Jacob Hendrik Kraaijenhagen, GCLJ, velkopřevor
Nový Zéland	JE dáma Gweneth Halford-Bell, GCLJ, velkopřevor
Norsko	JE plk. Jan Erik Wilhelmson, GCLJ, velkopřevor
Rakousko	JE hr. Alfréd Spenbour, GCLJ, velkopřevor
Rumunsko	JE. Axel Mittelstaedt, GCLJ, velkopřevor
Skotsko	JE. Rt. Hon. Lord Kinross, KLJ, velkopřevor
Slovensko	JE konzul Wolfgang Breithenthaler, GCLJ, velkopřevor
Švédsko	JE gen.por. Kent Harrskog, GCLJ, velkopřevor
Švýcarsko	chev. Roman Widmer-Fischer, KCLJ, velkopřevor

* v rámci Řádu je užíván historický název Bohemia

SLAVKOVSKÉ DNY SMÍŘENÍ – LETOS PODEVÁTÉ

Program Slavkovských dnů smíření 2004 pořádaných Slavkovskou iniciativou smíření pod záštitou Ekumenické rady církví v ČR, České biskupské konference a ministra zahraničí Cyrila Svobody proběhl ve dnech 25. září a 1. až 2. října 2004. Na jejich průběh jsem se zeptal předsedy občanského sdružení Slavkovská iniciativa smíření rev. Jaroslava Kratky.

Jaroslave, čím tě letošní setkání překvapilo?

Musím říct, že těch překvapení bylo letos opravdu hodně. Především to byla účast, která byla výrazně větší než v předchozích letech - jak na páteční celodenní odborném sympoziu a večerním koncertě, tak potom na sobotní slavnosti rodin. Odpolední bohoslužba bývala vždycky o něco početnější, takže tam se to na účasti až tolik neprojevovalo. Konference a bohoslužba v Heršpicích, která byla o týden dřív, byla početně stejná. Zvláštností bylo, že bohoslužba se poprvé konala na nekatolické půdě, jmenovitě v kostele Českobratrské církve evangelické. Starostové měst a obcí sdružení v regionu Politaví a Ždánický les opět nezklamali. Nemáme přesná čísla, protože na počítání nebyl čas a ani se počty nechceme chlubit, ale všech akcí se zúčastnilo nejméně čtyři sta osob.

Dalším překvapením byla spontánnost, nestrojená srdečnost a vpravdě rodinná atmosféra, která letošní téma „Smíření v rodině“, jenom umocnila.

Proč bylo zvoleno zrovna téma „Smíření v rodině“?

Když jsme se koncem loňského roku sešli na brněnském biskupství k hodnocení loňského ročníku Slavkovských dnů, připomněl biskup Vojtěch Cikrle, že v roce 2004 tomu bude deset let, co byl OSN vyhlášen rok rodiny. Zeptal se nás, jestli se i my nechceme připojit k brněnské diecézi, pro kterou vyhlásil rok rodiny. Všichni jsme nadšeně souhlasili. Přiměla nás k tomu i neutěšená situace v naší republice, která se projevuje vysokou rozvodovostí, nízkou porodností, nedostatečnou péčí o rodinu, malým zájmem našich zákonodárců a neustálým tlakem na zpochybnování smyslu rodiny – třeba stavěním homosexuálních svazků na úroveň klasického manželství.

Kdo měl zásadní přednášky a na jaká témata?

Letošní program jsme připravovali ve spolupráci s Národním centrem pro rodinu a hlavním přednášejícím byl jeho ředitel PhDr. Josef Zeman, CSc. Přiznám se, že jsem byl sám zvědavý, jak se vypořádá s tématem: „Smíření se současnou rodinou – Co chceme, co můžeme, co musíme“. Všichni jsme mu byli vděční za tak vysoce odborně zpracovanou, a přitom velmi srozumitelně podanou přednášku, kterou velmi vhodně doplnil prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. z fakulty sociálních studií MU v Brně. Stejně tak Doc. Rudolf Smahel, z CM teologické fakulty UP v Olomouci, který velmi poutavým způsobem předvedl „Jak aplikovat osvědčené biblické principy v současné rodině“.

V odpoledním bloku byly spíše praktické postřehy, které ještě více umocnily pravdivost předchozích přednášek. Prostřednictvím zástupce KPV Bohumila Robeše jsme si připomněli perzekuované rodiny za vlády komunistické diktatury.

Milé bylo osobní svědectví náměstka biskupa SCEAV ThMgr. Jana Cieslara. Sál přímo zašuměl úžasem, když nám mimo jiné řekl, že jeho tatínek pochází z osmnácti dětí. Nadšeně byla přijatá slova generálního vikáře brněnské diecéze Mons. Jiřího Mikuláška, zvláště pak výstižné příklady ze života rodin. Po celou dobu byl s námi předseda Ekumenické rady církví v ČR biskup Vladislav Volný a jeho duchovní slovo rovněž rozvířilo hladinu posluchačstva, jako např.: „Naším rodinám by pomohlo, kdyby byl více pošlapaný koberec u stolu, kolem kterého sedáváme, než koberec před televizí.“ Všechny dojmy ještě více umocňoval nádherný interiér Rubensova sálu slavkovského zámku.

Večer byl koncert. Jak dopadl?

Koncert, který se konal v zámeckém koncertním sálu, byl nádherný. Postaral se o něj nejdřív komorní pěvec Vladimír Jelen z Prahy, který zazpíval všechny Dvořákovy Biblické písně. Přiznám se, že jsem musel přehodnotit svůj názor na tyto hudební skvosty. Možná to bylo tím, že jsme je měli možnost „vychutnat“ tak říkajíc na jedno posezení, ale určitě to bylo i kvalitou interpreta.

Pěvecké sdružení Magnificat z Újezdu u Brna opět nezklamalo. Účast tohoto souboru na Slavkovských dnech smíření se už stala tradicí a koncert bez nich si už nedovedeme představit.

Naopak paní Věra Luxová byla mezi námi poprvé, ale věřím, že ne naposledy. Její vystoupení bylo jako něžný obrázek rodiny, zarámovaný hudbou a zpěvem. Tato statečná žena vnesla nový rozměr iniciativě smíření.

Pak nastalo veliké vzrušení, protože manželé Radovi, na které jsme netrpělivě čekali, byli pořád na cestě z Prahy.

Byl pátek a dálnice málem neprůjezdná.

Pokaždé, když jsem jim volal, stáli někde v zácpě. Udělali jsme neplánovanou přestávku s tím, že zavoláme ještě jednou a uvidíme. Samozřejmě, že opět stáli, a když jsem se jich zeptal kde jsou, řekli, že před odbočkou na nějakou Slatinu. Byla to poslední možnost, jak odbočit z dálnice a dojet do Slavkova bočními cestami. Nakonec všechno dobře dopadlo. Pět minut poté, co vyskočili z auta, už zpívali. Nádherně! Byla to opravdu požehnaná tečka. Vlastně tou poslední tečkou bylo požehnání vладыky Simeona.

V sobotu byla slavnost rodin. Jak jste slavili?

Zpětně si uvědomuji – a také po konzultaci s některými členy grémia – že lidé, kteří přišli na slavnost, mohli očekávat ještě něco jiného. Možná to byla spíše oslava rodiny jako takové, ale slavili jsme, jak se dalo.

Hned ráno proběhlo slavnostní přijetí na radnici města Slavkov u Brna. Nejvíce nás překvapil pan ministr Svoboda svojí dochvilností a srdečností. Pan starosta Mgr. Petr Kostík spolu s představiteli města připravili důstojné přijetí a již tradiční recepci.

Program potom pokračoval na zámku v koncertním sále – do Rubensova sálu bychom se nevešli. Dětský folklórní soubor Němčánek svým vystoupením připomněl tradiční dětské radovánky. Potom už následovala jednotlivá vystoupení. Nejdřív to byl brněnský biskup Vojtěch Cikrle, potom následovala osobní svědectví manželů Svobodových – manželka pana ministra je lékařka a přijela rovnou po noční službě, jihomoravského hejtmána ing. Stanislava Juránka a jeho manželky, opět jsme mohli slyšet působivé svědectví paní Věry Luxové a dalších.

Od samého začátku konání Slavkovských dnů smíření se těchto setkání účastní hosté ze Slovenska. Letos jich bylo deset a za všechny vystoupili manželé Jaroslav a Maria Jenčovi z Jenkovec, což je vesnice ležící půldruhého km od ukrajinských hranic.

Silným momentem byla pietní vzpomínka na všechny oběti terorizmu a modlitba za jejich rodiny. Panychidu za ně sloužil vладыka Simenon, biskup olomoucko-brněnské eparchie Pravoslavné církve v českých zemích.

Poprvé mezi nás přijela Dr. Naděžda Kavalírová, předsedkyně KPV, a když jsem se jí při loučení ptal, jak se jí tady líbilo, odpověděla: „Byla to zlatá tečka tohoto, pro mě tak významného, týdne, ve kterém mi bylo uděleno Svatováclavské vyznamenání. Příští rok přijedu zase. Určitě.“

Mezi jednotlivými vystoupeními nám zpívala slavkovská chrámová schóla a musím říct, že velmi pěkně.

Novinkou Slavkovských dnů smíření byl společný oběd. Počasí nám přálo a Rostěnice a.s. také. Za ten čas, co jsme byli v sálu, ti hodní lidé roznili sele a připravili skvělý piknik. Podotýkám, že vše zdarma. Byl to jejich dar, za který upřímně děkujeme.

Odpoledne vyvrcholily Slavkovské dny smíření ekumenickou bohoslužbou, které předsedal biskup Ladislav Hučko, apoštolský exarcha řeckokatolické církve v České republice. Kromě zástupců církví shromáždění pozdravili ministr zahraničí Cyril Svoboda, paní Věra Luxová a generální představená Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje z Velehradu sestra Kateřina Němcová. Byl to nejenom pohled do rodiny řeholní, ale také milé zdůraznění společných kořenů cyrilometodějské tradice.

O hudební program se postarali manželé Radovi, Vladimír Jelen a chrámová schóla ze Slavkova u Brna. valo své posluchače.

Slavkovské dny smíření 2004 jsme ukončili u Stromu smíření, kde velitel moravské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského RNDr. Ivan Koláčný vzpomněl na spoluzakladatele Slavkovské iniciativy smíření rytíře Jana Špatného.

Rád bych nakonec projevil vděčnost všem členům grémia, ale především pracovníkům Historického muzea, zvláště pak paní ředitelce Mgr. Janě Omar, která byla nejenom milou hostitelkou, ale osobně se vložila do přípravy i průběhu celého programu. Nesmím zapomenout ani na Radio Proglas, které bylo a stále je naším mediálním partnerem a různými způsoby informovalo své posluchače.

OSLAVA BEATIFIKACE KARLA I. – PŘÍKLADU RYTÍŘSKÉ CTNOSTI

První říjnovou sobotu prohlásil papež Jan Pavel II. v Římě za blahoslaveného císaře Karla Habsburského. Česká veřejnost přijala zařazení jeho osoby mezi blahoslavené rozpačitě, česká katolická církev velmi zdrženlivě. České velkopřevorství tak bylo jednou z mála českých institucí, které se k odkazu Karla I. veřejně přihlásily. Stalo se tak v sobotu 9. října 2004 slavnou mší svatou slouženou na poděkování za úspěšné završení beatifikačního procesu posledního rakouského císaře a českého krále. Tato slavnostní bohoslužba byla uspořádána naším velkopřevorstvím v součinnosti s Královskou kanonií premonstrátů v basilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově.

My, čeští lazariáni, si nepřipomínáme bl. Karla I. pouze jako svého posledního panovníka, ale – a to možná především – jako vzor naplnění rytířského ideálu. Karlova beatifikace je tedy pro nás dvojnásobným důvodem k radosti. Naše úcta ke Karlu I. pramení z jiných zdrojů, než je povrchní monarchistické staromilství, jak by se možná mohl nepoučený pozorovatel domnívat. Svůj pohled soustřeďujeme na duchovní a mravní kvalitu skutků bl. Karla I., na jeho osobnost a hloubku jeho křesťanské víry. Vidíme ho především jako člověka, který se v nelehkých situacích důsledně držel křesťanských zásad a který nadevše stavěl svůj smysl pro čest, povinnost a lásku k bližnímu. Bližního chápal jako člena rodiny, ať už té vlastní, kterou nadevše miloval, nebo té širší – státu, jemuž sloužil ze všech svých sil, jak jen to nešťastné politické okolnosti doby umožňovaly.

Hlavní celebrant bohoslužby, strahovský opat Josef Pojezdný zdůraznil ve své homilii, že oslavujeme způsob, jak Karel zužitkoval dar pozemských dnů, a nikoliv jeho úspěšnost, či neúspěšnost posuzovanou společností a jejím dějepiscectvím. Blahoslavení je oslavou Karlova následování příkladu Ježíše Krista, který - ač ztratil vše - získal pro všechny mnohem víc. Podobě i Karel, ač ztratil korunu, majetek, zdraví i mladý život, získal o mnoho cennější korunu svatosti.

Císař Karel navštěvuje frontu a obyvatelstvo na Bukovině

Nový císař a král.

dověřil na svého pobytu v Praze, kde měl za učitele profesory české i německé university. Z Čechů byli jeho učitelé dvorní rada Jar. Goll a profesor Brál.

Arcivévoda Karel František Josef stává dne 21. října 1911 sňatek s princeznou Zitou z Parmy-Bourbons za přítomnosti císaře Františka Josefa I. na zámku Švarcově u Vídeňského Nového Města. Manželství toto bylo doposud počátkem čtyřech dětí, z nichž nejstarším jest Josef Otto, narozený 26. listopadu 1912. Tento jest nyní našim následníkem. Další děti jsou arcivévodkyně Adelhajda, arcivévoda Robert Karel a Felix Bedřich August.

Vojenskou kariéru počal využití mocností a myslivectvého praporek v Bilině, začal přelobem byl k řádě a síděl delší dobu na zámku Brandýse n. L.

Arcivévoda Karel František Josef získal si svým srdečným, nehledaným vystupováním lásku českého lidu, jež se projevovala nejen za jeho pobytu v Brandýse, ale zvláště také při jeho cestě do Halle, kterou konal Budecký v čele svého oddílu. Byla to jízda vpravdě triumfální, při níž došlo k radostným ovacím jak arcivévodovi, tak i jeho choti arcivévodkyni Ziti, jež cestovala vlakem a navštívila města, kde se zastavil arcivévoda. Z Brandýsa zavítal pan arcivévoda čapitě do Prahy a měl tedy dosti příležitosti, přestřídati se o lásku, kterou k němu chová český lid.

Nový císař a král Karel František Josef narodil se v Persenburku v Horních Rakousích dne 17. srpna 1887. Otcem jeho byl arcivévoda Otto, bratr pozdějšího arcivévodky následníka Františka Ferdinanda z Esti. Jeho matkou jest princezna Saská Marie Josefa, dcera saského krále Jiřího.

Gymnastium studoval arcivévoda Karel František Josef v Skotě ve Vídni, kde se podrobil všem zkouškám dle předepsaného řádu. Vzdělání své

Děkovná mše proběhla díky otcům premonstrátům velice důstojně. Český episkopát byl zastoupen naším převorem J.E. arcibiskupem Karlem Otčenáškem, který celou slavnost zahájil, avšak kvůli svým dalším povinnostem se nemohl účastnit celého jejího průběhu. Z církevní strany se jí dále účastnila početná delegace křížovníků s červenou hvězdou, významný heraldik Milan Buben reprezentoval řád maltézských rytířů. Přítomnost generálního konzula Rakouské republiky pana Petera Priese, politického rady maďarského velvyslanectví pana Ivana Gyurcika a generálního sekretáře řádu sv. Lazara hr. Philippa Piccapietry dodala oslavě mezinárodní rozměr.

A proto je pro všechny lidi, a pro rytíře sv. Lazara zvláště, příkladem hodným následování.

Skutečnost, že se podařilo zaplnit strahovskou baziliku pozvanými i nepozvanými ze dvou třetin, můžeme považovat za úspěch, protože doba plného přijetí bl. Karla I. v českých zemích teprve přijde; poměrně malá účast členů Českého velkopřevorství je však naším mínus. Přesto působilo velice emotivně, když v závěru mše rytíři sv. Lazara pronášeli svou modlitbu k novému blahoslavenému. Sympatický moment nastal, když se k modlitbě připojili i přítomní členové maltské obediencie. Budiž nám to příslibem, že bl. Karel I. bude více sjednocovat, než rozdělovat, a že svou přímluvou u Nejvyššího nemálo přispěje k pokojnému rozkvětu našeho řádového díla. Blahoslavený Karle Habsburský – oroduj za nás!

Mgr. Filip Dostál, CLJ

ZE ZÁPISKŮ POSTULANTOVÝCH O MEZINÁRODNÍM REUNIONU V BLOIS (DOKONČENÍ)

Když jsme ukončili prohlídku zámku v Blois, navštívili jsme ku obědu nám již známý hostinec „U tří klíčů“, kde jsme si způsobili další kulinařské zážitky a vyslechli obsáhlou a fundovanou genealogickou přednášku cfr. Štvána o rodu našeho nového velmistra. Po té jsme se odebrali do hotelu, abychom nabrali trochu sil v odpočinku a převlékli se na uvítací večer do zámku Ambois.

Setkání na zámku Ambois, který byl bohužel v 19. století z většiny zbořen pro špatný stavební stav a nedostatek financí tehdejšího majitele a který byl posledním útočištěm a je také posledním místem spočinutí renesančního génia Leonarda da Vinci, bylo vpravdě velkolepé! Na nádvoří se sešlo okolo tří set členů Řádu z mnoha jurisdikcí a skutečně absolutní řádové špičky. Z přehlídky této galerie osobností, uniforem, dekorací, řádů, vyznamenání, rouch a dámských rób, opravdu přecházel zrak. Poněkud se zde jevově vymykala pozorovatelská delegace italských bratří z maltské obediencie, kteří jako jediní byli oblečeni v uniformy barvy černé s brigadýrkami s italsky zvednutými dýnkami nad čelem, kdy pro laika neobeznámeného se situací by za určitých okolností mohla vzniknout pochybnost, zdali se nejedná o uniformu funebrální, případně zbraní SS. Podstatná však byla atmosféra tohoto setkání, která byla vpravdě bratrská, přátelská, vstřícná a sjednocující.

Zatímco na tomto prvním setkání stáli italští bratři osamoceně trochu stranou, o dva dny později, když reunion končil, byli již plně integrováni a odnášeli si jistě plnou náruč nových přátelství, vztahů a informací, což je jistě daleko důležitější rozdílů uniforem.

Zbytky opevnění v Boigny-sur-Bionne

Arcivévoda Karel jako student Pražské univerzity ve věku 20 let.

Toho večera jsme se poprvé setkali s budoucím naším velmistrem, s Jeho královskou Výsostí princem Charles-Philipem d'Orléans, ale nejen s ním. Přítomen byl i jeho strýc JKV Henri III. hrabě pařížský, vévoda francouzský, hlava rodu a následník francouzského královského trůnu, a z duchovních knížat zejména J. Em. kardinál László Paszka, primas maďarský. Dalších celebrit bylo zde tolik, že jejich výčet s plnou titulaturou by sám rozhodně přesáhl plochu vyhrazenou tomuto příspěvku.

Po entré na nádvoří, které zahrnovalo i prohlídku zámku s výkladem, jsme byli uvedeni do hodovní síně, kde jsme v přítomnosti JKV následníka francouzského trůnu a JKV budoucího velmistra, jejich manželky, J.Em. kardinála Paszkaie a dalších excelencí byli uhoštěni skvělou večeří a oblaženi historickou hudbou v podání dobově krojovaných muzikantů. Co však bylo nejpodstatnější na této události, bylo prohlášení JKV hraběte pařížského, že francouzský královský rod bere Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského pod svou trvalou ochranu. Kolem půlnoci jsme se naplněni krásnými a radostnými pocity, znaveni rušným dnem, dojmy i vynikajícím jídlem, odebrali do hotelu.

Následujícího dne ráno se ve sněmovním sále na zámku v Blois konala za plné účasti v dělné a neformální atmosféře Velká kapitula, jejíž volební část byla ověřována společností Ernest & Young tak, aby její výsledky nemohly být nikdy zpochybněny. Na jejím začátku předseda řádové vlády chev. John Kerry Keane informoval volitele i ostatní zúčastněné o výsledcích jednání řádové vlády z předešlého dne, zejména o dílčích změnách stanov Řádu, jejich důvodu a významu.

Za účelem ověření počtu volitelů a jejich plných mocí byl program volby odložen na později a do takto vsunutého prostoru byly zahájeny prezentace práce a činnosti jednotlivých jurisdikcí. Naše chvíle přišla asi po čtyřech či pěti prezentacích a zahájil ji kancléř chev. Ondřej Vanke. Za použití audiovizuální techniky představil historii řádu v Čechách, poreferoval o současné situaci včetně lokalizace jednotlivých komend a vydal počet z činnosti naší pařížské i maltské obediencie, zejména v oblasti paliativní péče v provozovaných hospicích.

Za velké pozornosti, kterou v posluchačích vzbudil, byl vystřídán cfr. Beránkem, který předložil úvahy o budoucím nasměrování Řádu co do jeho charitativních aktiv a nabídl ostatním jurisdikcím služby naší jurisdikce, které jsme si v minulých obdobích osvojili a cítíme se v nich být dobří. Tato prezentace byla přijata – namouduši – absolutně největším aplausem, oproti jiným značně vynikala kvalitou zpracování a sdělností a účastníky reunionu včetně velmistra jmenovitě oslovila. To mohu potvrdit nejen jako očitý účastník jejího předvedení,

Náměstíčko rytířů sv. Lazara v Boigny-sur-Bionne

ale jako příjemce opravdu mnohých gratulací v následujícím čase. Po předvedení prezentací národních jurisdikcí byl v krátkém časovém úseku zvolen JKV princ Charles-Philippe d'Orléans 49. velmistrem OSLJ a radostná atmosféra, do tohoto okamžiku spíše tušená, se stala realitou a dala se téměř nahmatat.

Po slavnostních přípitcích a bratrském sdělování osobních zážitků k této události jsme se opět na krátký čas rozešli, abychom se k večeru sešli na galavečeři na zámku Chenonceau. Tato galavečeře byla zahájena vigilií postulantů a povyšovaných v místní maličké gotické kapli, kde byla samotná vigilie zahájena anglikánskou mší. Následovala úžasná galavečeře, kde byl opět přítomen JKV Henri III. hrabě pařížský, jeho téměř k nerozeznání podobný bratr JKV Michel vévoda d'Orléans, otec našeho velmistra, náš již zvolený 49. velmistr, J.Em. kardinál Paszkai a jako host následník císařského trůnu habešského JCV Emeriah Sa Selasie Haile-Selassie d'Éthiopie, jenž udělil našemu velmistrovi vyznamenání, které kolovalo mezi všemi účastníky reunionu.

Náš velmistr držel v průběhu galavečeře krátký proslov, z něhož vyplynuly zejména esenciální principy, jimiž se chce ve své nové hodnosti řídit: Křesťanství – Charita – Rytířství, jakož i otevření Řádu rozvoji dalších charitativních aktivit podpořených přílivem nové, mladé krve do Řádu, schopné a ochotné pro Řád a jeho cíle pracovat a přinášet oběti. Věřte přátelé, že v této chvíli jsem byl nejen rozradostněn, ale i hluboce dojat.

V poslední den reunionu se v chrámu sv. Kříže v Orléansu za přítomnosti všech zúčastněných a zejména opět za přítomnosti JKV Henryho hraběte pařížského a JKV Michela vévody d'Orléans s manželkami a dalších Excelencí konala mše, kterou celebroidl J.Em. kardinál Paszkai, po jejímž skončení JKV Prince Charles-Philippe d'Orléans veřejně akceptoval svou volbu 49. velmistrem OSLJ a po tomto aktu byl do této funkce inaugurován. Jako nový velmistr posléze přijal nové členy Řádu, vyznamenal zasloužilé členy Řádu, pasoval nové rytíře, mj. i cfr. Štvána, povýšil další členy do vyšších hodností, mj. našeho kancléře chev. Vankeho do hodnosti rytíře-komtura. V té chvíli již byli všichni zúčastnění dekorováni vysoce ceněnou účastnickou medailí vyrobenou naší jurisdikcí. Bylo však jistou zájmovostí, že po doznění Te Deum, když průvod rytířů ve svých pláštích opět za ohromné pozornosti veřejnosti v chrámu a před ním shromážděné, v jejíž očích bylo snadno lze číst úctu a respekt ke královské rodině, ale ve stejné míře i Řádu samotnému, vyšel před katedrálu, každý si tuto medaili nebo i jiná řádová vyznamenání zakryl, neboť není zvykem republikánských Francouzů nosit na veřejnosti jiná vyznamenání než státní.

Dále následovalo slavnostní skupinové focení a dlouhotrvající loučení. Byli jsme nuceni ještě se chvíli zdržet, neboť nás navštívil štáb ČTV, aby natočil několik záběrů vč. exkluzivního interviu s naším velmistrem do chystaného dokumentu o ČVP. Domů jsme dojeli plni dojmů, radosti a chuti do práce a také šťastně, jistě i proto, že cfr. Beránek pro nás na cestu vyprosil u J.Em. kardinála Paszkaie osobní požehnání na cestu, které nám bylo milostivě uděleno.

**JUDr. Pavel Kavinec
postulant**

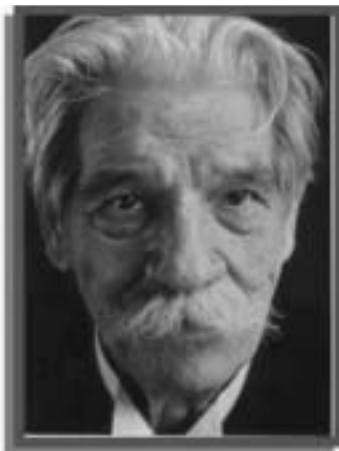

Kostelík sv. Lazara v Boigny

ALBERT SCHWEITZER, CLJ – LÉKAŘ, FILOZOF, HUMANISTA, LAZARIÁN ...

„Cos komu učinil dobrého, to zůstává.“

Albert Schweitzer se narodil 14. ledna 1875 v Kaysersbergu v Horním Alsasku (dnes Francie) jako nejstarší syn lutheránského pastora. Už v předškolním věku začal hrát na klavír, později na varhany. Na gymnáziu nebyl vynikajícím žákem, ale vzhledem ke svému zaměření se nechal zapsat na universitu ve Štrasburku, kterou zakončil doktorátem z filozofie (1899) a teologie (1900). Profesionálně se věnoval hudbě a byl známý a také svými náboženskými názory i svými teologickými, hudebními i literárními díly (šepsal mimo jiné životopisy J. S. Bacha a J.W. Goetha). Začíná studovat medicínu, z níž získal doktorát v roce 1913. Během studií se ještě stačil oženit. Po ukončení studií odjíždí se svou manželkou H. Bresslauovou do Afriky, do Lambaréne, hlavního města Gabunu. Tam za pomoci přátel a různých nadací poblíž řeky Ogooué vybudoval nemocnici pro domorodé obyvatelstvo, aby tak odčinil alespoň částečně to, co evropská kolonizace v Africe

napáchala. Občas cestuje mimo Afriku, většinu života však strávil v Lambaréne, ve své nemocnici, která byla schopna pojmout až několik tisíc pacientů a jejíž součástí byla vesnice pro malomocné.

Ve svém díle formuloval filozofii úcty k životu ve všech jeho formách, která má eticky cítícího člověka vést k tomu, aby se choval co možná nejšetrněji ke všem živočichům i rostlinám. Velikou poctou pro něho bylo udělení Nobelovy ceny míru v roce 1952 za celoživotní snahu o mírové soužití národů. Toto ocenění převzal před 51 lety, 10. prosince 1953. Zemřel v 90 letech, 4. září 1965 ve svém Lambaréne.

Albert Schweitzer, CLJ byl členem francouzského velkopřevorství Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – překvapuje nás to?

Ondřej Vanke, KCLJ

Dětský domov Hora Svaté Kateřiny, Dolní 310

DD Hora Svaté Kateřiny, Dolní 310, PSČ 435 46, tel.: 476 113 161, fax.: 476 113 062,
e-mail: ddhsk@quick.cz

České velkopřevorství vojenského a špitálního
Řádu sv. Lazara Jeruzalémského,
Jalovcová 1
Praha 1
110 00

Vážení,

Dne 20. listopadu jsem z rukou paní Hejčové převzala dar pro děti umístěné v našem zařízení.

Tímto dopisem chci vyjádřit vděčnost kterou vůči Vašemu společenství pociťuji já a se mnou všechny děti. Mikulášské balíčky budou dětem rozdány 5. prosince a Vánoční dárky dne 22. prosince, to je den kdy slavíme Vánoce v našem zařízení. Díky Vašemu daru jsme letos mohli dětem dopřát čokoládový adventní kalendář, který neznají.

Vánoční dárky jsou rovněž krásné a pořízené s citem pro věk dítěte. Mnohokrát Vám děkuji, Vaši zásluhou budou letošní Vánoce pro děti opravdu radostné.

Hana Řebíková fed.DD

Le **DUEL** *des ducs d'Anjou*

JKV Henri III., hrabě pařížský jmenuje 8. prosince 2004 JKV prince Charles - Philippe d'Orléans vévodou z Anjou.

SUR LES MARCHES

de la chapelle de la
Compassion, porte
des Ternes, à Paris,
de gauche à droite :
le comte Philippe
Piccapietra, la
princesse Adélaïde
d'Orléans, le comte
d'Évreux, le comte
et la comtesse de
Paris, le duc d'Anjou,
la comtesse d'Évreux,
le vicomte de
La Panouse, le comte
de Bourbon Busset.

ZPÁVY REDAKCE

HLEDÁME REDAKČNÍHO KOREKTORA ČLÁNKŮ

Vážení spolubratři a vážené spolusestry,

redakce našeho řádového Reunionu se na Vás obrací s prosbou: hledáme korektora na články zasílané na otištění do Reunionu. Korektor by přispěl k vylepšení kvality stávajícího Reunionu a k jeho celkové prezentaci. Zájemci, prosím, přihlaste se na emailové adrese redakce Reunionu.

Michal Olekšák OLJ
šéfredaktor

Nová adresa

Michal Olekšák OLJ
Na Žižkově 853/41
460 06 Liberec

REDAKČNÍ RADY 2005

2005/1-5

VELIKONOČNÍ ČÍSLO 2005/1

Uzávěrka: 28. 2. 2005

Rada: 2. 3. 2005

PŘEDPRÁZDINOVÉ ČÍSLO 2005/2

Uzávěrka: 2. 5. 2005

Rada: 4. 5. 2005

PRÁZDINOVÉ ČÍSLO 2005/3

Uzávěrka: 4. 7. 2005

Rada: 7. 7. 2005

PŘED ŘÁDOVÝM DNEM 2005/4

Uzávěrka: 4. . 2005

Rada: 7. . 2005

VÁNOČNÍ ČÍSLO 2005/5

Uzávěrka: 30. 11. 2005

Rada: 7. 12. 2005

Michal Olekšák OLJ
šéfredaktor

Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na emailovou adresu:
reunion.cvp@seznam.cz

Uzávěrka dalšího čísla 28.2.2005

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského, Karlova 28, Praha 1· Vedoucí redaktor: Michal Olekšák, OLJ

Grafická úprava: Agentura **HOZA Q.**

ISSN 1214 - 7443

KAPITULA A INVESTITURA ČVP V LITOMĚŘICÍCH

FOTOGALERIE I.

foto:P.Řehoř

- 1,2) ze zasedání Velké kapituly: zleva Velký kancléř JE hr. Philippe Piccapietra, velmistr JE princ Charles-Philippe deOrléans, předseda Řádové vlády JE John Kerry Keane a kancléř ČVP chev. Ondřej Vanke
- 3) Z večerního rautu

KAPITULA A INVESTITURA ČVP V LITOMĚŘICÍCH
FOTOGALERIE II
foto:P.Řehoř.

- 4) JE otec biskup Josef Koukl prochází špalírem členů v katedrále sv. Štěpána
- 5) JE velmistr se symbolem své jurisdikce - řádovým mečem - neseným chev. Vladimírem Stiborem, špitálníkem ČVP
- 6) P. Kornel Baláž, SChLJ s o. Markem Krupicou, ChLJ na večerním rautu
- 7) dáma Ute Harms, Velký špitálník Řádu v rozhovoru s JE. velmistrem